

Spørgsmål 72:

Hvorledes tænkes der gennemført en effektiv kontrol med udenlandske rederier, der uden kontorsted i Danmark har rute-fart mellem danske havne?

Svar:

Toldvæsenet udøver i henhold til bestemmelserne i toldlovens kapitel 2 kontrol med skibe, der anløber danske havne. Kontrollen omfatter såvel skibe, der kommer fra udlandet, som skibe, der ankommer fra anden dansk havn. Som et led i denne kontrol vil indgå, at toldvæsenet påser, at udenlandske skibe ikke driver registreringspligtig virksomhed uden at være registreret.

Vedrørende § 32.*Spørgsmål 73:*

Hvem skal være medlem af nævnet ud over dommerne? Burde man vedrørende nævnets sammensætning ikke anvende regler, nogenlunde svarende til retsplejelovens regler om sø- og handelsrettens sammensætning, således at der ved behandlingen af en sag medvirkede 1 dommer og mindst 2 handelskyndige?

Svar:

Spørgsmålet synes at forudsætte, at nævnet først og fremmest skal være ankeinstans for de af administrationen trufne afgørelser. Dette er ikke tilfældet. Nævnet skal være et led i den løbende administration af loven. Hvis nævnet ikke eksisterede, ville det være finansministeren, som havde den endelige administrative afgørelse af de til nævnet henlagte spørgsmål. Oprettelsen af nævnet betyder derfor, at en del af finansministerens kompetence er afgivet til et organ, hvis flertal — af hensyn til borgernes retssikkerhed — udgøres af dommere. Det må imidlertid af hensyn til nævnetsafgørelsernes sammenhæng med lovens administration i øvrigt anses for nødvendigt, at det ministerium, under hvilket loven sorterer, er repræsenteret i nævnet, og dette tænkes at skulle ske ved, at to tjenestemænd fra tolddepartementet skal udpeges til medlemmer. Nævnet kan tilkalde sagkyndige rådgivere, hvis sagernes

behandling kræver særlig teknisk eller handelsmæssig indsigt.

På den givne foranledning skal man i øvrigt gøre opmærksom på, at nævnet i henhold til lovforslagets § 32 vil få ganske den samme stilling som bl. a. nævnet i henhold til engrosoms-loven. Dette nævnet udøver en virksomhed, der er meget nær beslægtet med lovgivning. I engrosoms-lovens § 2 siges, at alle varer er afgiftspligtige, i § 3, at særligt nævnte varegrupper er undtaget fra afgiftspligten, men således, at det overlades til nævnet at bestemme, hvordan de konkrete varer skal behandles inden for rammerne af denne varegruppering. Udfyldning af lovens bestemmelser er der også tale om, når nævnet træffer afgørelse om forståelsen af varers afgiftspligtige værdi (§ 15) og om, hvad der kan betragtes som hjælpestoffer og varige driftsmidler, der kan anvendes afgiftsfrit (§ 20). Det er af hensyn til erhvervslivets dispositioner nødvendigt, at disse endelige administrative afgørelser træffes hurtigt, autoritativt, retssikkert og med skyldig hensyntagen til lovens hele system. Nævnets sammensætning — fire dommere og to tjenestemænd fra tolddepartementet — har vist sig velegnet i så henseende.

Nævnet i henhold til engrosoms-loven har fra sin oprettelse pr. 1. august 1962 og indtil 1. juli 1965 afgjort ca. 1.275 sager; hver sag omfatter som regel flere spørgsmål. En enkelt nævnetsafgørelse er blevet indbragt for domstolene, men trukket tilbage igen.

På et enkelt område er engrosoms-nævnet ankeinstans, ligesom merværdi-nævnet er tænkt at skulle være det. Det drejer sig om de tilfælde, hvor en virksomheds regnskaber ikke kan godkendes af toldvæsenet, og hvor dette har foretaget en skønsmæssig ansættelse af virksomhedens afgiftspligtige omsætning. En sådan ansættelse kan af virksomheden indbringes til endelig administrativ afgørelse for nævnet, se lovforslagets § 29, stk. 2 og 3, og engrosoms-lovens § 40, stk. 1 og 4. For nævnet i henhold til sidstnævnte lov har der foreligget 2 sager af denne art.

Spørgsmål 74:

Hvorvidt kan nævnets skønsmæssige afgørelser efterprøves af domstolene?